

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. juni 2011
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2011-792-1722
Dok.: BBO41845

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 913 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. maj 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lone Dybkjær (RV).

Lars Barfoed

/

Kristian Korfits Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 913 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del – bilag 466.”

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, rejses der kritik af behandlingen af sager, hvor bopælsforælderen frygter, at den anden forælder udøver seksuelle overgreb mod barnet. Der er i henvendelsen også en række forslag til, hvordan navnlig forældreansvarsloven bør ændres.

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at det følger af forældreansvarslovens § 19, at et barn har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos. Ifølge forældreansvarslovens § 21, stk. 1, kan statsforvaltningen efter anmodning træffe afgørelse om samværet, hvis der er uenighed om omfanget og udøvelsen af samværet. Afgørelser om samvær træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, jf. forældreansvarslovens § 4.

Er det ikke bedst for barnet, at der fastsættes samvær, kan statsforvaltningen efter forældreansvarslovens § 21, stk. 4, meddele afslag på fastsættelse af samvær eller ophæve en eksisterende aftale eller afgørelse om samvær.

Statsforvaltningerne skal være meget opmærksomme, hvis der fremsættes en påstand om grænseoverskridende handlinger. Det følger af Familiestyrelsens vejledning om samvær, at når statsforvaltningen modtager en anmodning om suspension af samværet på grund af ansøgerens mistanke om, at barnet udsættes for grænseoverskridende handlinger, bør det på grund af mistankens alvorlige karakter og af hensyn til barnet hurtigst muligt føre til, at der træffes afgørelse om, hvorvidt samværet skal suspenderes.

Hvis påstanden om grænseoverskridende handlinger virker troværdig, bør der som udgangspunkt ske suspension af samværet.

Det fremgår også af vejledningen, at hvis ansøgeren har anmeldt forholdet til politiet eller har underrettet kommunen, og disse myndigheder ikke har afvist anmeldelsen, bør statsforvaltningen suspendere samværet

eller undtagelsesvis gøre dette overvåget. Er der rejst tiltale for seksuelle krænkelser, bør samværet suspenderes, indtil straffesagen er afgjort.

Er der ikke sket anmeldelse eller underretning, følger det af vejledningen, at statsforvaltningen skal undersøge baggrunden for det. Har overgrebet angiveligt fundet sted kort tid inden ansøgerens henvendelse til statsforvaltningen, kan manglende anmeldelse eller underretning som udgangspunkt ikke tillægges afgørende betydning. Statsforvaltningen har i disse situationer pligt til at vejlede ansøgeren om muligheden for anmeldelse og underretning.

Statsforvaltningen har på grund af alvoren i disse sager en særlig pligt til dels at søge sagen grundigt oplyst, dels at følge op på sagen, således at nye, relevante oplysninger hurtigst muligt kan indgå i vurderingen af sagen. Det er således statsforvaltningens opgave straks at iværksætte foranstaltninger til fremskaffelse af de oplysninger, der er nødvendige for den midlertidige og senere endelige afgørelse om samværet. Statsforvaltningen kan selv indhente de nødvendige oplysninger, eller statsforvaltningen kan opfordre forældrene til at fremskaffe oplysningerne. De nødvendige oplysninger indhentes typisk fra politiet, som bl.a. vil kunne have oplysninger om fysiske undersøgelser af barnet samt fra afhøringer af barnet eller af de øvrige implicerede.

Hvis oplysninger fra politiets efterforskning eller kommunens undersøgelse ikke giver anledning til en afklaring af sagen, vil der normalt være behov for at iværksætte en børnesagkyndig undersøgelse, som kan være med til at belyse barnets perspektiv i sagen.

Når der er tilvejebragt et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag i sagen, vil statsforvaltningen træffe en begrundet afgørelse om samvær ud fra, hvad der er bedst for barnet.

I forlængelse heraf kan det oplyses, at en række forhold vil kunne begrunde, at der ikke fastsættes samvær. En afgørelse om, at der ikke skal være samvær, vil således f.eks. kunne være begrundet i, at barnet er udsat for fysiske, psykiske eller sociale belastninger, hvorfor det vil være bedst for barnet, at der ikke er samvær. Et særdeles konfliktfyldt forhold mellem forældrene eller alvorlige problemer hos samværsforælderen vil også kunne føre til afslag på eller ophævelse af samvær. Alvorlige problemer kan bl.a. være psykiske problemer, vold i familien og anden grænseoverskridende adfærd, kriminalitet mv.

Om de forslag til ændring af forældreansvarsloven, som henvendelsen indeholder, kan Justitsministeriet oplyse, at den igangværende evaluering af forældreansvarsloven omfatter en række af de problemstillinger, som anføres i henvendelsen. Evalueringen skal således belyse ni overordnede temaer, hvoraf fælles forældremyndighed mod den anden forælders ønske og barnets bopæl er to af temaerne. Et andet tema for evalueringen af loven er vold og anden grænseoverskridende adfærd. Derudover kan det nævnes, at lovens nyskabelser på samværsområdet tillige indgår i evalueringen, herunder også reglerne om transport i forbindelse med samvær.